

ARANYI LÁSZLÓ

Újjászületés

Horpadt hüllőtojásból kikél a holt. Opáléj:
 amorf pajzs. S a levert horda
 minden fattyú ivadékát elnyeli
 Abaddon tátongó tengerének torka.

Főlegyenesedik... Figyel... Kacska kéz emeli
 (Εὐγενεσθησὶ... Ἐιθλεῖ... κᾶσκα κῆρ εἰσεῖ)
 Mézföld kétélű pallosát,
 s a táguló körből diadalittasan kilép –
 idétlen gnóm. Az üst kihűlt kelyhében
 megformál
 mégis – ami oly gyötrőn kísért,

amilyen szeretne lenni – egy szárnyas,
 karcsú ragadozót: ég, föld, tűz és víz királyát.
 A képzelt Teiresias emlőiként testesül; elsöpri, ami útjában állhat,
 prűszköl, vicsorit a teremtő állat.

Circle

Hervadt-kék a tányérján mászó szőrös kacasült,
 jóllakott, s később saját lányával közösült.

Átszellemült arcú gonosztevő lóg a kilincsen,
 Jézust patás rendőr viszi. Pórázon, bilincsbén.

Ragacsos rittyó csordogál a széttárt combokon:
 gőzölgő meztelen csiga.
 (Csökött hülyét szül,
 aki a Szentlélektől termékenyül.)

Még mindig korlátozó Isten,
 nyelvünk és hagyományaink rezervátumába préselő Haza,
 hierarchikus szerkezetű Család

hármás egységét hirdeti a csalárd...

Rendszeres távlatokban illő módon újjászületünk. Ez még hagyján...
 De újból ugyanaz előlről. S maradunk ebek harmincadján.